

Nr 394

Av herr Larsson, Thorsten, m. fl., om ersättning av statsmedel vid förlust genom stöld m. m.

(Lika lydande med motion nr 979 i Andra kammaren)

Enskilda personer blir ofta lidande genom brott i form av stöld, bedrägeri eller våld. I många fall blir brottslingen fast och dömes till ersättning. Brottslingen har i ett inte litet antal fall inga medel att betala med. I varje fall har han inga möjligheter att för tillfället betala annat än obetydliga summor.

I denna situation bör det vara samhällets uppgift att ingripa. Den enskilde medborgaren skall av samhället i så stor utsträckning som möjligt hållas skadeslös. Ersättning borde utgå av statsmedel för att hjälpa den som drabbas.

Skadeståndet från staten bör utgå så snart den skyldige inte kan klara ersättningsfrågan. Därmed skall man emellertid inte låta saken bero för den skyldiges del. Ersättningsanspråk från statens sida borde kunna resas upp till fem år efter det att domstolsbehandlingen avslutats.

Med hänvisning till det anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning angående åtgärder för att med statsmedel ersätta dem som drabbas av förluster genom stöld, bedrägeri och rån, varvid staten skall kunna resa ersättningsanspråk upp till fem år efter domens avkunnande.

Stockholm den 27 januari 1970

Thorsten Larsson (cp) Egon Andreasson (cp) Ernst W. Olsson (cp)
